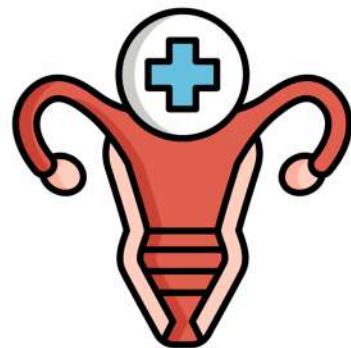




акушерство та гінекологія





людини не лише мають рецептори ВПЛ, але й сприяють процесу реплікації ДНК ВПЛ. Дослідники, використовуючи клітинні лінії трофобластів, виявили, що інфекція призводить до зниження кількості клітин трофобластів й пригнічує їх здатність прилипати до ендометричних клітин.

Висновок. Інфекція ВПЛ під час вагітності має негативний вплив як на здоров'я матері, так і на дитину, збільшуючи ризик важких ускладнень вагітності, таких як мимовільний аборт, передчасні пологи, прееклампсія, обмеження внутрішньоутробного росту, передчасний розрив плодових оболонок і навіть загибель плоду.

Селюта Анатолій Анатолійович

ГІАЛУРОНОВА КИСЛОТА, ЯК ЧАСТИНА ІНОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ ДО МЕТОДІВ ЛІКУВАННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ У МЕДИЦИНІ ТА БІОЛОГІЇ.

Україна, Харків

Інститут проблем кріобіології і кріомедицини національної академії наук України

Кафедра акушерства і гінекології №2

Науковий керівник: Гуріна Тетяна Михайлівна

Вступ. Гіалуронова кислота була вибрана як об'єкт дослідження за її надзвичайно різноманітні властивості та перспективність використання в різних галузях. Зважаючи на природне походження та притаманні їй репаративні властивості гіалуронова кислота є однією із найперспективніших речовин для використання у медицині та біології. Взагалі розмаїття вдалого використання гіалуронової кислоти вражає: регенеративна медицина, фармакологія, косметологія, біологія, ветеринарія, харчова промисловість, найсучасніша технологія *electrospinning* (електропрядіння) для виробництва нановолокна на основі гіалуронової кислоти.

Гіалуронова кислота (ГК) або гіалуронан – полісахарид (а саме, глюкозаміноглікан), який складається із дисахаридних мономерів невеликої молекулярної маси, що повторюються. Кожен дисахаридний мономер має молекулярну масу приблизно 400 Да. ГК в залежності від джерела походження



відрізняється довжиною полімерного ланцюга (молекулярною масою), але має одну й ту ж молекулярну будову. ГК бактеріального походження, як правило, є коротшою (середня молекулярна маса 1,5-2,5 МДа), тваринного походження - довшою (середня молекулярна маса 4-6 МДа).

Метою дослідження було вивчення залежності репаративних властивостей ГК від її молекулярної маси на прикладі загоювання хірургічної ранової поверхні на мишах (лінії BALB/c).

Результати дослідження. Для дослідження використовували високомолекулярну ГК тваринного походження (4-6 МДа) та низькомолекулярну ГК бактеріального походження (1,5-2,5 МДа) (Contipro, Czech). Окрім того, для розриву полімерних ланцюгів ГК і отримання низькомолекулярної ГК з більш однорідної молекулярною масою застосовували методику термоцикування, яка передбачає триразове повторювання процедури швидкого заморожування-відтавання. Швидке заморожування проводили шляхом занурювання зразків ГК у рідкий азот (-196°C) з наступним швидким відтаюванням на водяній бані (37°C).

Піддослідних тварин (миші лінії BALB/c) було розділено на 4 експериментальні групи (по 6 тварин у кожній групі). Регенеративні властивості ГК різної молекулярною маси вивчали на моделі загоювання хірургічної рани. Ранову поверхню обробляли 1% водним розчином ГК. Для лікування тварин 1 групи використовували розчин високомолекулярної ГК, для 2 групи – розчин низькомолекулярної ГК, для 3 і 4 груп – відповідно розчини високомолекулярної та низькомолекулярної ГК після процедури термоцикування.

Дослідження показали, що динаміка загоювання ранової поверхні при використанні високомолекулярної та низькомолекулярної ГК відрізнялися. За якісними показниками загоювання ранової поверхні в 1 групі піддослідних тварин було більш тривалим, ніж в групі 2. Суттєвих відмінностей у динаміці загоювання ранової поверхні для 3 і 4 груп тварин не спостерігалося. На нашу думку це пов'язано з тим, що невеликі ланцюжки ГК мають більш розвинуту поверхню взаємодії, таким чином, сприяють регенерації ранової поверхні.



Висновки. Для прискорення регенеративних процесів при лікуванні ранових поверхонь рекомендовано використання розчинів низькомолекулярної ГК. Процедура термоцикування гарантовано знижує молекулярну масу ГК і сприяє її однорідності за молекулярною масою.

Старкова Віолетта Дмитрівна, Луценко Павло Павлович
**ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТА ОСТЕОПОРОЗУ У ЖІНОК
В УМОВАХ ОБМЕЖЕННЯ РЕСУРСІВ**

Україна, Харків
Харківський національний медичний університет
Кафедра акушерства та гінекології №2
Науковий керівник: професор Лазуренко В.В.

Проблема остеопороза є дуже актуальною в сучасній медицині завдяки розповсюдженню цього захворювання серед дорослого населення в Україні. Поширеність цього стану у жінок складає 20-39 %. Системне захворювання скелета, яке характеризує остеопороз, супроводжується зниженням кісткової маси в одиниці об'єму. Ці зміни призводять до збільшення кількості переломів й можливій інвалідизації хворих.

Ситуація, в якій зараз опинилася Україна, характеризується суттєвим обмеженням ресурсів, що стосується й медицини: істотно зменшуються можливості менеджмента хворих, особливо на остеопороз, який потребує тривалого й дуже дорогого лікування. Перед медиками постає завдання можливості профілактики розвитку остеопорозу.

Метою роботи є висвітлення особливостей ведення жінок із схильністю до розвитку остеопорозу.

За цією проблемою нами було проаналізовано 25 вітчизняних й закордонних літературних джерел за останні 5 років. Оскільки захворювання зумовлено дефіцитом кальцію, то якомога раніше потрібно виявляти зниження цього мікроелементу й своєчасно корегувати даний стан.

З'ясовано, що дефіцит кальцію передусім виявляється у жінок, які мають незбалансоване харчування. Насамперед, йдеться мова про суттєве збільшення